

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 067090 15 Gž 2
Brčko, 17.02.2016. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Kovačević Maide kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja E.U. Brčko distrikta Bosne i Hercegovine zastupanog po zakonskom zastupniku S.N. i punomoćniku G.S. advokatu iz B., protiv tuženih Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Vlada Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za obrazovanje zastupanog po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i P.M. iz B. zastupanog po punomoćniku P.B. advokatu iz B., radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 067090 13 P od 03.06.2015. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 17.02.2016. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja E.u. Brčko distrikta Bosne i Hercegovine se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 067090 13 P od 03.06.2015. godine POTVRĐUJE u prvom (I) stavu izreke.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odlučeno je na sljedeći način

„I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

I - Obavezuju se tuženi Brčko distrikt BiH, Vlada Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za obrazovanje Brčko distrikt BiH i M. P. da solidarno tužitelju E.U. Brčko Distrikta BiH naknade materijalnu štete u prvom upisnom roku od čega na ime manjeg broja upisanih studenata,

broja ispisanih studenata, studenata koji su odustali od studiranja, studenata koji su prestali uplaćivati školarinu u iznosu neostvarenih novčanih sredstava na ime upisnina iznos od 230.000,00 KM i na ime izmakle buduće koristi iznos od 1.301.500,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, računajući od 20.07.2013. godine, pa do isplate, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II - Obavezuju se tuženi da putem sredstava javnog informisanja objave demante navoda i izvine se za nanesenu štetu tužitelju, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

III - Ova presuda će biti objavljena putem sredstava javnog informisanja.

IV - Obavezuju se tuženi da solidarno tužitelju naknade troškove parničnog postupka.

II. Obavezuje se tužitelj da prvotuženom Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, Vlada Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za obrazovanje, nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 37.415,00 KM, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

III. Obavezuje se tužitelj da drugotuženom P.M., nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.200,00 KM, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Navedenu presudu žalbom pobija tužitelj, a kako proizilazi iz sadržaja žalbe pobija odluku prvostepenog suda sadržanu u prvom stavu izreke (kojim je odbijen njegov zahtjev za naknadu štete, zahtjev da se obaveže tuženi da putem sredstava javnog informisanja objave demante navoda i izvine se za nanesenu štetu tužitelju, zahtjev da se presuda objavi putem sredstava javnog informisanja i zahtjev da tuženi tužitelju solidarno nadoknade troškove parničnog postupka) zbog „povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nastalog zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog povrede pravila postupka“ i predlaže da se žalba uvaži i prvostepena presuda preinači tako da se usvoji tužbeni zahtjev tužitelja u cjelosti i obaveže tuženi da tužitelju nadoknadi troškove prvostepenog postupka uvećane za sastav žalbe u iznosu od 2.500,00 KM ili da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak prvostepenom sudu.

U odgovoru na žalbu tužitelja tuženi je naveo da tužitelj na „bitne povrede postupka“ paušalno ukazuje, kao i da ne ukazuje „na koji način je prvostepeni sud nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer ne konstatuje činjenice koje su nepravilno utvrđene u prvostepenoj presudi“, a kod toga da je i žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava paušalno

istaknut obzirom „da ne navodi koje je to materijalno pravo koje je trebalo primijeniti“, predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitaio u smislu odredbe člana 330 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 8/09, 52/10 i 29/14) ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

U ovom sporu tužitelj traži da mu tuženi solidarno nadoknade materijalnu štetu u vidu izmakle dobiti, koju je pretrpio u iznosu od 230.000,00 KM (neostvarena novčana sredstva) u prvom upisnom roku zbog manjeg broja upisanih studenata, broja ispisanih studenata i zbog toga što su upisani studenti prestali uplaćivati školarinu, i da mu na ime izmakle buduće koristi solidarno isplate iznos od 1.301.500,00 KM (sve sa zakonskom zateznom kamatom od 20.07.2013. godine do isplate) i traži da se tuženi obavežu da, putem sredstava javnog informisanja, objave demante navoda i izvine se za nanesenu štetu tužitelju i da se presuda objavi putem sredstava javnog informisanja.

Ovakav zahtjev tužitelj je zasnovao na činjeničnim navodima iznesenim u tužbi i postupku: da je u ovoj visokoškolskoj ustanovi od strane Odjela za obrazovanje Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno Komisije koja je odlukom Odjela imenovana, u vrijeme upisnog roka 2013. godine (koji je trajao prema zvaničnom obavještenju od 01.07.2013. godine do 31.08.2013. godine) vršena kontrola – provjera ispunjavanja uslova za rad tužitelja kao visokoškolske ustanove, da je Komisija pored ostale dokumentacije (koju je tužitelj dao i za koju je sekretar tužitelja sačinio revers o preuzetim kopijama jer Komisija nije htjela da se sačini zapisnik) tražila da u postupku kontrole izvrši uvid u pojedinačne dosijee studenata, da su ovlaštena lica odbila dati dosijee jer je za uvid – kopiranje potrebna saglasnost svakog studenta, da je zbog toga kontrola prekinuta, da je u sredstvima javnog informisanja objavljeno da je tužitelj spriječio kontrolu, a kako vršenje kontrole nije u skladu sa Zakonom o visokom obrazovanju u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine i procedurama, jer je kontrolu trebalo obaviti na način da se ne ometa rad tužitelja kao visokoškolske ustanove a ne u vrijeme upisa studenata „čime se stvara slika o nezakonitosti, nelegalnosti rada i nagovještava eventualna zabrana rada“, što je učinjeno svjesno i ciljano da se studenti ne upisuju na ovaj univerzitet, takvim ponašanjem Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i drugotuženog ovoj visokoškolskoj ustanovi (koja je registrovana u skladu sa zakonom i koja je od Odjela za obrazovanje pribavila sva potrebna odobrenja i saglasnosti) prouzrokovana je materijalna šteta, čiju naknadu u ovom sporu tužitelj traži, kako je to u postupku precizirao (podneskom od 15.03.2014. godine i na ročištu za glavnu raspravu održanom

03.06.2015. godine) i o čijoj osnovanosti je prvostepeni sud i odlučivao presudom koju je donio 03.06.2015. godine.

Kako proizilazi iz obrazloženja pobijane presude u prvostepenom postupku utvrđene su činjenice: da je Odjel za obrazovanje Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine otpočeo postupak upravnog nadzora nad radom tužitelja donošenjem 09.07.2013. godine Odluke o imenovanju Komisije za provjeru ispunjenosti uslova za rad i obavljanje djelatnosti visokoškolskih ustanova na području distrikta, da je Komisija 26.07.2013. godine djelimično izvršila upravni nadzor kod tužitelja jer ovlašteno lice nije dozvolilo izvršenje popisa studenata i kopiranje dokumentacije o studentima i zaposlenima, da je Odjel donio rješenje 26.08.2013. godine (nakon što je prethodno rješenje Odjela od 30.07.2013. godine, kojim je privremeno zabranjen rad tužitelja do okončanja provjere ispunjenosti uslova za rad, poništeno) kojim je tužitelju naloženo da Komisiji dostavi na uvid dokumentaciju navedenu u tom rješenju, da je u periodu od 20.11.2013. godine do 16.12.2013. godine, uz prisustvo tužitelja, vršen prijem i evidentiranje dostavljene dokumentacije, da tužitelj nije dostavio svu traženu dokumentaciju, da je Komisija provjeru ispunjenosti uslova za rad i obavljanje djelatnosti izvršila prema dostavljenoj dokumentaciji, da je utvrdila (uvidom u dostavljenu dokumentaciju) stanje kod tužitelja, da je na osnovu zatečenog stanja Odjel za obrazovanje Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 23.01.2014. godine (šef Odjela za obrazovanje Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine) donio rješenje o oduzimanju licence i zabrani obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja E.U. u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, da je tužitelj pokrenuo upravni spor protiv ovog rješenja, da je presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 074737 14 U2 od 20.02.2015. godine, tužba tužitelja odbijena.

Polazeći od utvrđenih činjenica prvostepeni sud je u konačnici našao da zahtjev tužitelja u ovom sporu valja odbiti obzirom da je Odjel za obrazovanje Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, imenujući Komisiju koja je vršila provjeru kod tužitelja postupio prema odredbi člana 33 stav 1 Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine i kada je na osnovu nadzora kod tužitelja utvrđeno stanje u pogledu ispunjenosti uslova za rad, rješenje koje je 23.01.2014. godine donio Odjel za obrazovanje (šef Odjela) doneseno je na osnovu člana 38 i člana 154 istog zakona (navedeno i u uvodu istog) a nakon što je izvršen uvid u dokumentaciju tužitelja („i dosijee studenata koje nije dostavio tužitelja je bio dužan dostaviti jer prema stavu 6 člana 154 Zakona o visokom obrazovanju odgovorni organi visokoškolske ustanove su na zahtjev Odjela obavezni dostaviti sve tražene informacije i dokumente potrebne za izvršavanje njegove dužnosti“) i u rješenju je obrazloženo na osnovu čega je zaključeno da su ispunjeni uslovi za njegovo donošenje, a

kako je Odjel dužan upoznati javnost sa svojim radom tako što će objavljivati saopštenja, akte i odluke koje donosi u svom radu, kako u sredstvima javnog informisanja i na konferencijama za štampu, tako i na zvaničnim stranicama (sajtu) Vlade i kod toga da je tuženi P.M. rukovodilac Odjela i po funkciji član Vlade i da u toj funkciji i istupa u javnosti radi upoznavanja sa radom Odjela, onda su tuženi u svemu postupali u skladu sa pozitivnim propisima odnosno i sa odredbama Statuta, odredbama Zakona o Vladi i Zakona o javnoj upravi, pa tužitelj „nije dokazao da na strani tuženih postoji odgovornost za prouzrokovanu štetu, odnosno nije dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva u odnosu na tužene“.

Tužitelj u žalbi prije svega tvrdi „da je presudom prvostepenog suda povrijeđena odredba člana 8 ZPP-a“ i obrazlaže „da ova odredba obavezuje sud da savjesno i brižljivo cijeni svaki dokaz kako pojedinačno tako i sve dokaze zajedno a u ožalbenoj presudi prvostepeni sud nije izvršio brižljivu i savjesnu ocjenu svih dokaza i počinio je i druge bitne povrede odredaba parničnog postupka“ što je imalo za posljedicu nezakonitost prvostepene presude, kojom je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen u cjelosti.

Međutim, saglasno važećem procesnom zakonu, odnosno Zakonu o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine koji je stupio na snagu 31.03.2009. godine a prema raspravnom načelu, kao temelju koncepcije ovog zakona, ukoliko žalitelj u razlozima navede da je učinjena povreda odredaba parničnog postupka, treba da navede i koja povreda je učinjena (u konkretnom koje dokaze provedene u postupku sud nije cijenio kako to nalaže član 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine) i kako je to uticalo na zakonitost i pravilnost prvostepene presude. Kako tužitelj (žalitelj) na povredu odredaba postupka nije tako ukazao, ovaj sud osnovanost ovog žalbenog razloga nije mogao ispitati.

Navodima žalbe kada obrazlaže žalbeni razlog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, po ocjeni ovog suda, tužitelj nije doveo u pitanje naprijed iznesene činjenice, utvrđene u prvostepenom postupku obzirom da u žalbi ukazuje na činjenice za koje on nalazi da su za osnovanost zahtjeva tužitelja u ovom sporu odlučne: da je kontrola od tužitelja počela 18.07.2013. godine, da je tužitelj primio Komisiju, da je predano Komisiji ono što je tražila na uvid, da kopije dokumentacije studenata i podaci o zaposlenima nisu predani jer bi to bilo u suprotnosti sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka, da su razlozi kontrole tužitelja onemogućavanje daljeg njegovog rada zbog rada drugotuženog na drugom univerzitetu (predavač je na U. u I.S.), da je upravni spor koji je pokrenut protiv rješenja od 23.01.2014. godine još uvijek u toku koje činjenice, kada se dovedu u vezu sa tim da je kontrola vršena u upisnom roku i da su kontrolu odmah pratili javni istupi šefa Odjela, kojim su prejudicirane

činjenice u pogledu stanja kod tužitelja, ukazuju da zahtjevu tužitelja, kako ga je odredio u ovom sporu (činjeničnim navodima i tužbenim prijedlogom) ima mjesta.

Ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud na utvrđene činjenice u postupku pravilno primijenio materijalno pravo kada je odlučio kao u prvom stavu izreke pobijane presude.

Naime, za osnovanost zahtjeva u ovom sporu bilo je nužno da tužitelj dokaže postojanje štetnih radnji tuženih, postojanje odnosno nastanak štete (u čemu se ogleda) i postojanje uzročne veze između štetne radnje i štete kao posljedice i za odgovornost tuženih treba da su ove pretpostavke odgovornosti za štetu kumulativno ispunjene.

Na osnovu naprijed iznesenih činjenica, utvrđenih u postupku, prvostepeni sud je ocijenio da su radnje preduzete prema tužitelju (kontrola ispunjavanja uslova za rad ove visokoškolske ustanove kao i obavještanje o postupku kontrole) preduzete od nadležnog tijela odnosno organa na osnovu zakonskih ovlaštenja i u skladu sa Statutom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i da je rješenje od 23.01.2014. godine, čijom je izrekom određeno da se tužitelju oduzima licenca i zabranjuje obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, doneseno na osnovu ovlaštenja iz Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine koju ocjenu prihvata i ovaj sud i koja navodima žalbe tužitelja nije dovedena u pitanje a zakonitost konkretnog rješenja, donesenog u upravnom postupku, sud u parničnom postupku nije ovlašten cijeliti.

U pogledu navoda žalbe valja ukazati i da tužitelj u žalbi ne tvrdi da ne stoji utvrđenje prvostepenog suda (u pobijanoj presudi) da je u vrijeme vođenja ovog spora i u vrijeme donošenja odluke presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o U 074737 14 U2 od 20.02.2015. godine, tužba tužitelja koju je podnio protiv Odjela za obrazovanje i kojom traži poništenje rješenja od 23.01.2014. godine odbijena a u pogledu činjenice, koju tužitelj posebno ističe i u žalbi, da je kontrola vršena u periodu upisnog roka valja reći da Zakonom o visokom obrazovanju u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, nije propisano u kom se periodu, u toku nastavne godine, može vršiti provjera ispunjenosti uslova za rad.

Dakle, kada tužitelj nije dokazao postojanje protivpravne štetne radnje tuženih (povredu pravne norme zbog koje je njemu nastala šteta) onda nema njihove odgovornosti za štetu čiju naknadu tužitelj u ovom sporu traži, a traži naknadu izmakle dobiti koja je prema definiciji iz člana 155 Zakona o obligacionim odnosima poseban vid materijalne štete, koji se sastoji u sprečavanju povećanja imovine oštećenog i čija se visina (ako su

ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu) utvrđuje prema dobitku koji se osnovano mogao očekivati prema redovnom toku stvari (i provođenjem dokaza vještačenjem), a koji dobitak je spriječen štetnom radnjom ili propuštanjem štetnika (član 189 stav 3 Zakona o obligacionim odnosima).

Sa navedenog i kako prvostepena presuda u pobijanom dijelu (tužitelj navodima žalbe uopšte ne dovodi u pitanje odluku prvostepenog suda o naknadi troškova postupka) nije donesena ni uz povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude, a na osnovu odredbe člana 335 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Ruža Gligorević